

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۷/۲۳

خوشحال آصفي

رواني هلي ځلي،

سوله که وخت ضايع کول؟!

افغان دولت هر وخت د وسله والو مخالفينو پر مخ د سولې دروازي پرانيستی دي، تل يې د هر چا منځگريټوب ته زړه ښه کړی دی او تل يې په دغه لار کې ښکېلو غاړو ته په ځانگړي توگه پاکستان ته امتياز ورکړی دی، خو د پاکستان لخوا تل دوه مخي پالیسي پر مخ وړل شوېده. له وسله والو مخالفانو سره د افغان دولت مخامخ خبرې لومړی پړاو يې د پاکستان په مري کې ترسره شو او له هغه وروسته افغان ولسمشر بيا بيا له وسله والو طالبانو غوښتي، چې خبرو ته ورسره کېږي.

دا دی اوس يو ځل بيا ولسمشر غني وويل، چې له وسله والو طالبانو د تسليمی ليک نه، بلکې مذاکرات غواړو؛ هغه هم باعزت او تلپاتې سوله؛ او وسله والو طالبانو ته هم په کار ده، ومني، چې دوی له هغو افغانانو سره مخامخ دي چې د سولې اراده لري.

خو له پاکستان سره د افغان دولت د تيرو اړيکو تاريخ او وسله والو طالبانو باندې د پاکستان نفوذ ته په کتو؛ شنونکي ډېر خوشبين ندي، چې وسله وال طالبان دې د افغان حکومت د سولې غږ ته مثبت ځواب ووايي، ځکه پاکستان تل افغان دولت دوکه کړی او له دې وروسته هم باور نشي پري کېدای.

بله مهمه موضوع دا وسله وال مخالفين هم د ايډيالوژۍ له مخې په بېلابېلو ډلو ويشل شويدي.

يوه هغه ډله ده، چې د خپلې مذهبي ايډيالوژۍ له مخې له بهرنيانو سره جهاد کوي او په هيواد کې د دوی په خوښه د اسلامي نظام غوښتونکي دي. دويمه هغه ډله وسله وال دي چې د لويو استخباراتي کړيو او د گاونډيو هيوادونو له لوري تمویلېږي خو د دوی گټې خوندي کړي او دريمه بيا هغه ډله ده، چې د دولت او د دولت له ستراتيژيکو دوستانو څخه په يو نه يو ډول متضرر شوي دي او په مقابل کې يې وسله را اخيستی ده. د دولت د سولې غږ او غوښتنه د ستاينې وړ ده، خو پوښتنه دا ده، چې افغان دولت له کومې ډلې سره سوله کول غواړي؟

که له لومړۍ ډلې سره سوله کوي نو ناشوني ده؛ ځکه دغه ډله وسله وال؛ د خپلې مذهبي ايډيالوژۍ له مخې؛ په هيواد کې د مېشتو بهرني اتباعو په خلاف جگړه کوي. يوازینی غوښتنه يې هم همدا ده چې له هيواده بايد ټول بهرني پوځيان ووځي نو بيا به سولې ته غاړه کيردي، خو د زلمي خليلزاد او طالب مرکچي پلاوي له وروستيو مذاکراتو داسې ښکاري، چې که د يوې سخت دريځې ډلې گټې په پام کې ونيول شي نو ممکنه ده، چې د بهرنيانو له اوږدمهاله حضور سره موافقه وکړي او دا هم بايد له پامه و نه غورځول شي، چې بهرنيان له افغانستانه د بشپړ وتلو هوډ نلري، ځکه د افغانستان او سيمې له نوم سره يې اوږدمهالي گټې تړلې دي.

که له دويمې ډلې سره سوله کوي نو دا هم ستونزمنه ده ځکه د افغانستان جگړه د افغانانو نه؛ بلکه استخباراتي جگړه ده او هغوی په جگړه کې خپلې اوږدمهالي گټې او هدفونه لري. تر هغو چې يې هدف نه وي ترلاسه کړی نو په يو نه يوه پلمه به جگړه دوام کوي او د سولې روانې هڅې به نمايشي او د وخت ضايع کول وي.

يوازې له دريمې ډلې وسله والو سره سوله کيدلای شي. هغه هم په داسې صورت، چې په حکومت کې دننه هغه کړی چې د دې ډلې او دولت تر منځ د واټن د پيدا کيدو سبب شوي دي. يا د قانون منگولو ته وسپارل شي او يا هم د حکومت له چوکاټه بهر شي.

خو د پاکستان وروستيو هڅو، دوه مخيتوب، پالیسي او نيت ته په کتو د سولې روانې خبرې به د ولس به گټه څه پایله و نه لري؛ که پایله ور هم کړي، نو يو ځل بيا به د ډاکټر نجيب الله د حکومت د مهال سوله کيسه تکرار شي، او پاکستان په افغانستان کې تر هغې سوله او ارامي نه غواړي، چې دلته يې گټې په پام کې نه وي نيول شوي، ځکه، چې

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولی

که افغانستان ته سوله او آرامي راشي د پاکستان ټول اقتصادي پروگرامونه به له منځه لاړ شي؛ نو د سولې په اړه خبرې تيروتنه ده او ولس نور نه غواړي، چې و غوليرې بل پلو وسله وال طالبان هم په يوه خوله نه دي. وسله وال له تېرو څو کلونو راهيسې وايي چې د سولې په اړه رښتيني دي، خو تاسې گورئ، چې له يوې خوا په قطر کې د ناز او نعمت دفتر لری او د سولې خبرې پر مخ بيايي، خو له بل لوري يې بيا خپلو بریدونو ته زور ورکړی او په حقيقت کې په خپل کار او وينا کې رښتيني نه دي.

د افغان ولس حوصله هم نوره ختمه ده؛ افغان حکومت هم ظاهراً سولې ته له پخوا ډېر لېواله دی او وايي ترهغي، چې وسله وال طالبان اوربند ونه کړي او له افغان حکومت سره خبرو ته حاضر نشي، د سولې په اړه هر ډول هڅې او خبرې له شعار پرته بل څه نه دي.

که د سولې هڅې کيږي نو حکومت ته په کار ده، چې د سولې په خبرو کې له پياوړي دريځه خبرې وکړي، همدارنگه بايد وسله وال طالبان دومره تر فشار لاندې ونيسي، چې سولې ته اړه شي. له دې پرته له پاکستانه د سولې تمه لرل؛ هسې د هوا گزول دي او د وخت له ضايع کيدو بله پايله نه لري.

پای